

www.duyschot.nl

Secretariaat:

Van Polanenstraat 6, 3341GP Hendrik-Ido-Ambacht, Tel. 078—681 9031, info@duyschot.nl

Nieuwsbrief

Januari 2016
Nummer 64

Zaterdag 30 januari 2016

16.00 uur

Herv. Dorpskerk, Kerkplein 13

3342 BJ Hendrik-Ido-Ambacht

€ 10,00 CJP en 65+: € 9,00.

Tot 18 jaar: gratis toegang

en de kwart 1000 wilde hij nog graag volmaken, ook al is hij voor een jarenlange staat van dienst hiervoor en zijn vele andere verdiensten op 30 december al uitvoerig in het zonnetje gezet. Zie over dit onderwerp ook de impressie die verderop is opgenomen in deze uitgave.

Gerben Budding geeft orgelconcert

Publiek mag improvisatie thema ter plaatse opgeven

Composities van o.a. Scheidt, Scheinermann, J.S. Bach en Froberger staan op het programma dat Gerben Budding op 30 januari 2016, het eerste concert in het jaar, geeft. Composities die bij uitstek geschikt zijn om te worden vertolkt op het Duyschot-orgel.

Voor degenen die zich verder in de kwaliteiten van het orgel willen verdiepen: ga eens naar de website www.duyscht.nl en kijk op de pagina Historie van het orgel. Onder vijf

tabs is veel wetenswaardigs over dit instrument te lezen.

Bij de kaartverkoop zullen briefjes liggen waarop u een thema kunt opgeven aan de organist. Uit de opgegeven thema's maakt Gerben Budding een keuze om daarover al improviserend het concert mee af te sluiten.

Dit zal het laatste concert zijn dat door Jaap de Nachtegaal zal worden opgenomen. Dit is het 250e concert

Inhoud

Programma concert op 30 januari

Over de organist

Concert impressie Amuse-oreile

Sponsors

Volgend concert

Concertprogramma

Gerben Budding, organist van de Grote Kerk in Gorkum

1. Uit: Tabulatura nova (1624)

Samuel Scheidt (1587-1654)

Cantio Sacra 'Vater unser im Himmelreich'

1. Versus, Coral in Cantu, a 4 Voc.
3. Versus, Coral in Cantu, a 3 Voc.
4. Versus, Bicinium contra puncto duplici adornatum
6. Versus, Coral in Basi
9. Versus, Coral in Cantu colorato

2. Canzona ex G

Heinrich Scheidemann (ca. 1595-1663)

3. Uit: Susanne van Soldt manuscript (1599)

Anonymus

Brabanschen ronden dans ofte Brand

4. Uit: Lynar B7 (ca. 1610)

Anonymus

Psalm 5

5. Fantasia I sopra Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La

Johann Jakob Froberger (ca. 1616-1667)

400 jaar geleden geboren

6. 'Wie schön leuchtet der Morgenstern',

BuxWV 223, Dietrich Buxtehude (ca. 1637-1707)

7. Uit: 'Apparatus musico-organisticus'

Georg Muffat (1653-1704)

Toccata Septima

8. Capriccio sopra la lontananza del suo fratello diletissimo

BWV 992 Johann Seb. Bach (1685-1750)

Arioso

Ist eine Schmeichelung der Freunde, um denselben von seiner Reise abzuhalten.

Andante

Ist eine Vorstellung unterschiedlicher Casuum, die ihm in der Fremde könnten vorfallen.

Adagissimo

Ist ein allgemeines Lamento der Freunde.

Ohne bezeichnung

Allhier kommen die Freunde, weil sie doch sehen, dass es anders nicht sein kann, und nehmen Abschied.

Aria di Postiglione

Fuga all' imitazione della cornetta di postiglione

9. Improvisatie op een thema uit het publiek

Gerben Budding (*1987)

Gerben Budding

Gerben Budding is hoofdorganist van de Grote Kerk te Gorinchem, waar hij het monumentale Bätz-Witte orgel bespeelt. Ook is hij een van de vaste organisten tijdens de Vesperdiensten in de Domkerk te Utrecht. Hij geeft orgelconcerten in binnen- en buitenland, en is actief als continuospeler en begeleider.

Hij won de eerste prijs op het Second International Organ Competition 'Agati-Tronci' in San Marcello Pistoiese (Pistoia, Italië; 16e-/17e-eeuws repertoire), de tweede prijs op het Internationaal Schnitger Concours in Alkmaar (Bach), de Litaize-prijs op het Internationale César Franck Concours te Haarlem en de Publieksprijs op het improvisatieconcours 'Organ without borders' in Luxemburg.

Aan het Utrechts Conservatorium studeerde hij de hoofdvakken orgel met kerkmuziek en improvisatie bij Reitze Smits en koordirectie bij Rob Vermeulen. Klavecimbellen kreeg hij van Siebe Henstra. In 2009 rondde hij cum laude zijn Bacheloropleidingen af en in 2011 eveneens cum laude zijn Masteropleidingen. Hij volgde privélessen bij de Franse organist Louis Robilliard en bij Petra Veenswijk (beiden Franck), masterclasses improvisatie bij de befaamde improvisator Thierry Escaich en bij Prof. Rudolf Lutz en een masterclass literatuur (Bach) bij Martin Haselböck.

Driemaal nam hij deel aan de Kurt Thomas Cursus voor orkestdirectie. Als dirigent is hij verbonden aan orkest Intermezzo te Gouda, verschillende oratoriumkoren en het koor van de Grote Kerk Gorinchem. Van zijn orgelspel verschenen diverse CD's, waaronder een 9-CD box met het complete orgelwerk van Samuel de Lange junior.

Gerben Budding en het Bätz-Witte orgel waarvan hij vaste bespeler is

Concert-impressie

door Peter Taams

Martine Sikkenk en **Nelleke ter Berg**, samen **Amuse-oreille** vormend, speelden op woensdagavond 30 december o.m. werken van Vivaldi, Sor, Nas en Bartók. Dat deden zij, diverse instrumenten afwisselend, op een buitengewoon mooie, enthousiaste en vooral sprankelende wijze! Bij spontaan applaus tussendoor gelaardeerd met uitroepen van het publiek weet je dat het goed zit. Na afloop werd er gezellig nagepraat door het duo, de burgemeester, de genodigden, bezoekers en het bestuur onder het genot van een lekker glas wijn, geleverd door *Vino Amore!* Ook de burgemeester van Hendrik Ido Ambacht, de heer J. Heijkoop was van de partij.

Hij sprak na het concert o.a. de heer Jaap de Nachtegaal toe, betrokkene bij de restauratie van het orgel, één van de initiatiefnemers en ex-bestuurslid van de Stichting Duyschot Concerten, maar ook opname- / geluidsman gedurende 250 concerten in dik 30 jaar!

Doorgaans bespreken we het hele programma, maar we willen ook niet doubleren in het bespreken van werken en componisten. Daarom nu de onbesproken werken:

Andante Largo Op. 5 nr. 5 – Fernando Sor (1778 – 1839). Fernando Sor (Barcelona, 13 februari 1778 – Parijs, 8 juni 1839) was een Spaans gitaarvirtuoos, muziekleraar en componist. Sor wordt gezien als een van de belangrijkste componisten van gitaarmuziek. Hij kwam uit een welvarende familie van militairen en zou in zijn vaders voetsporen treden, ware het niet dat zijn vader hem de Italiaanse opera leerde kennen. Hij ging daarop muziek studeren. Sor's vader introduceerde zijn zoon niet alleen in de opera, hij leerde hem ook de gitaar kennen. De gitaar was in die tijd een instrument dat in kroegen gespeeld werd en niet in grotere ensembles gebruikt werd. Sor studeerde muziek in het benedictijnerklooster van Montserrat nabij Barcelona. In 1808, met de inval van Napoleon Bonaparte, schreef hij nationalistische muziek voor de gitaar met daarbij vaak patriottische teksten. Hij accepteerde een baan bij de overheid en besloot in 1813 Spanje te verlaten wanneer de Fransen Spanje verlieten. In Parijs kreeg hij in kunstkringen een reputatie voor zijn virtuositeit op de gitaar. Van 1815 tot 1823 vertoefde hij in Londen. Vanaf november 1823 werd Moskou zijn verblijfplaats, waar hij kennis maakte met de hoogste adellijke kringen, waaronder de moeder van de tsaar. In 1827 trok hij zich terug in Parijs. Veel van zijn werk dateert uit deze periode. Het laatste werk van Sor is een requiem voor zijn in 1837 overleden dochter. Die heeft hij slechts enkele jaren overleefd. Hij ligt begraven op het kerkhof van Montmartre.

“Ik mis alleen een belletje aan mijn hals waarmee ik boven je kan rinkelen wanneer je slaapt” – Mayke Nas – voor mandoline en gitaar – 1998
Mayke Nas (Voorschoten, 1972) is een Nederlands componiste. Nas studeerde compositie in twee

etappes, eerst bij Daan Manneke aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam van 1992 tot 1994. Daarna studeerde ze piano bij Alexandre Hrisanide, Lena Basova en Bart van de Roer aan het Brabants Conservatorium in Tilburg tot 2001. In 2000 vervolgde ze haar studie compositie, nu bij Martijn Padding en Gilius van Bergeijk aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Ze kreeg studiebeurzen van het Prins Bernhard Cultuurfonds en het Fonds voor de Podiumkunsten waarmee ze in 2003-2004 korte tijd kon studeren bij Warren Burt in Melbourne, Australië. Nas componeerde in opdracht van onder andere het Nieuw Ensemble, het Schönberg Ensemble, Slagwerkgroep Den Haag, Orkest de Volharding, het Ives Ensemble, Aleph (Frankrijk), het Koninklijk Concertgebouworkest, het Rotterdams Philharmonisch Orkest en het Nederlands Studenten Kamerorkest. Nas was composer-in-residence bij het Nieuw Ensemble van 2004 tot 2006. Vaak maken theater, video, tekst & choreografie deel uit van uit van haar composities. Zo bewerkte ze in samenwerking met Wouter Snoei in 2005 het toneelstuk *Self-Accusation* van Peter Handke voor Slagwerkgroep Den Haag tot het stuk *I Delayed People's Flights By Walking Slowly In Narrow Hallways*, voor vier spelers, vier stoelen, vier versterkte schoolborden en live-elektronica. In 2006 schreef ze het werk *“Anyone can do it”* voor zes volledig onvoorbereide spelers die niet noodzakelijkerwijs muzikaal onderlegd hoeven te zijn, geïnspireerd op fluxus. Een modern werkje dat inderdaad *“voorbij is voor je het weet”*, maar wel van klasse!

Sonata a due mandolini C-dur – C. Signorelli (1731 – 1815)
De Sonata van Christoforo is een voorbeeld van galante muziek. Zowel de Napolitaanse als de Milanese mandoline waren in die periode populair.

Van der Heijde
Bladmuziek

Coolsingel 119 (in Donner)
3012 BE Rotterdam

T 010 | 4121900
info@vdhbladmuziek.nl

Alle bladmuziek!

www.vdhbladmuziek.nl

**FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL**

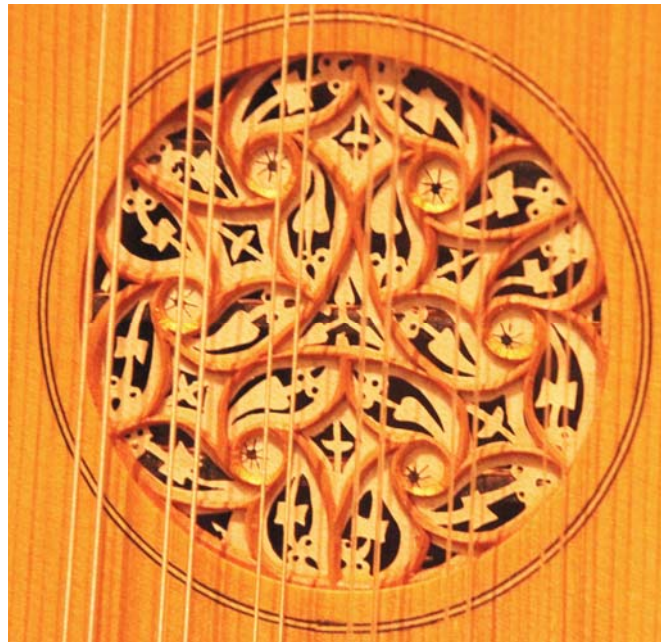
Er bestaan verschillende types van mandoline. Het gebruikte type in de muziekacademies en in de mandoline-orkesten is ook de meest verspreide, namelijk de Napolitaanse mandoline. De mandoline is een sopraaninstrument dat tot de luitfamilie behoort. In de tweede helft van de 17e eeuw bestonden er twee soorten mandolines. Een eerste type had de vorm (en de onderdelen) van een kleine renaissanceluit. Het had de volgende kenmerken:

- een vlakke, eivormige klankkast;
 - een klankopening met rozet;
 - lateraal (zijwaarts) geplaatste stemsleutels;
 - een rugwaarts gewelfd bovenblad;
 - vier, vijf of zes koren darmsnaren. De discantsnaren werden g" – d" – a' gestemd; de bassnaren e' – h – g.
- In de 17e eeuw werd deze barokmandoline mandurina, mandola, mandolino, mandürchen of bandürchen genoemd. In die tijd gebruikte men als plectrum een vaderschacht of een houten plectrum uit kersenboomschors. Uit dit type ontwikkelde een mandoline die in de 19de eeuw de naam Milanese of Lombardische mandoline kreeg. Zij was zwaarder gebouwd, had messingfretten en 6 enkele snaren. Recent komt de barokmandoline weer terug in de belangstelling. Vooral in Duitsland grijpen een aantal mandolinisten terug naar dit instrument wanneer zij oudere stukken zo oorspronkelijk mogelijk willen brengen. De bekende componist Antonio Vivaldi (1678-1740) schreef vier composities voor de barokmandoline:

concert in C-Dur, RV 425, voor mandoline en strijkers;
concert in G-Dur, RV 532, voor twee mandolines en strijkers;

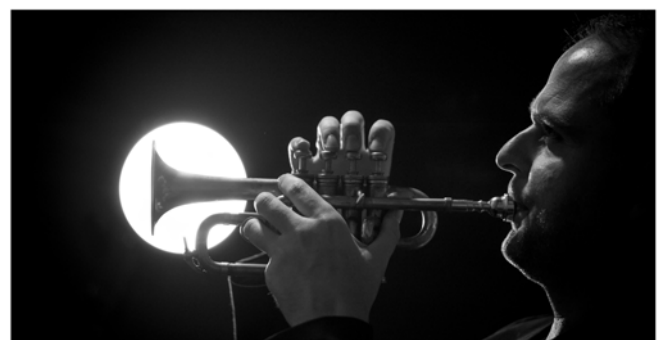
concert in C-Dur "Con molti Instrumente", RV 558, met onder meer twee mandolines en twee theorbes;
een mandolinepartij in het oratorium "Juditha Triumphans", RV 644.

Een tweede type was de voorloper van de Napolitaanse mandoline. Dit type had de volgende kenmerken:
diepgewelfde half peervormige klankkast met smalle ribben;
klankgat zonder rozet;

PIETER DIJKSMAN

MUZIEKPRODUCTIE
& FOTOGRAFIE
WWW.PIETERDIJKSMAN-FOTOGRAFIE.NL
WWW.PIETERDIJKSMAN.NL
INFO@PIETERDIJKSMAN.NL

licht geknikt bovenblad;
licht geknikte kop met sagitaal geplaatste stemsleutels;

boven op geplaatste kam;
snaren die aan de achterkant vastgemaakt zijn;
snaren uit messing of darm.

Voor zover we weten bestonden in de 17e eeuw twee soorten mandolines van dit type:

– de Florentijnse mandoline met vijf dubbele snaren, met als stemming $a'' - e'' - c' - g' - d'$;

– de Genuese mandoline met zes dubbele snaren met als stemming $e'' - h' - g' - d' - a - e$.

In de oudste teruggevonden mandolinemethode van Francesco Conti (1682-1732), die uitgegeven werd in het begin van de 18e eeuw, staat een nauwkeurige beschrijving van de Genuese mandoline.\

Traditioneel

O'Carolans concerto

Down by the Salley Gardens

Irish washerwoman

Stuk voor stuk juweeltjes, uitgevoerd op de instrumenten van Nelleke en Martine! Een verademing was ook Irish washerwoman, nogal eens uitgevoerd op massaconcerten door een Nederlandse Limburger, of Limburgse Nederlander met een zachte G.

Capriccio Spagnuolo – C. Munier (1859 – 1911)

Carlo Munier uit Napels wordt beschouwd als één van de laatste romantische mandolinevirtuozen. Hij studeerde mandoline, piano, compositie en contrapunt aan het conservatorium van Napels. Met zijn meer dan 300 composities voor mandoline en gitaar of piano, stelt Munier het technisch kunnen van de mandolinespeler van de tijd rond de eeuwwisseling tentoon. Hij werkt in deze compositie met mooie effectvolle melodieën, met veel bravoure in een Spaans en Italiaans karakter.

Carlo Gennaro Pasquale Munier werd geboren in Napels op 15 juli 1859, zoon van Vincenzo Munier, een drukker en Rosa Vinaccia. Op zeer jonge leeftijd al wees werd hij door de familie van zijn grootvader van

moederszijde, de bekende gitaarbouwer Pasquale Vinaccia aangenomen tot kind. De familie Vinaccia was sinds de eerste helft van de 18de eeuw actief als instrumentmakers, en Pasquale is vandaag de dag één van de grondleggers van de moderne mandoline vanwege zijn technische innovaties die hij voor het instrument doorvoerde. Munier erkende de betrokkenheid met de familie Vinaccia in zijn verschillende verwijzingen naar Pasquale Vinaccia in zijn methode voor mandoline, en in de Drie Mazurkas Op. 116-118 voor mandoline en gitaar dat hij opdroeg aan zijn oom Gennaro, zoon van Pasquale.

Munier schreef zich in aan het S. Pietro Maiella Conservatorium toen hij 15 was, studeerde piano bij de maestro Galiero en Cesi en harmonie en compositie bij maestro Nicola D'Arienzo. Hij voltooide zijn studie toen hij nog maar 19 was, na het winnen van awards in compositie en harmonie. In deze periode speelde hij op verschillende concerten in Napels en publiceerde zijn eerste composities, arrangementen van La Traviata en I Puritani voor twee mandolines, mandola en piano, de laatste gewijd aan de koningin van Italië.

Toen hij 22 was verhuisde Munier naar Florence, waar hij de rest van zijn leven bleef. Hij verwierf al snel reputatie als een virtuoos, en werd een leidende figuur van de Florentijnse mandoline en gitaar school, die ook illustere studenten had als de koningin Margherita van Savoye (Margherita Maria Teresa Giovanna, 20 november 1851 – 4 januari 1926). In 1890 organiseerde hij en leidde het eerste strijkkwartet, met Luigi Bianchi op de eerste mandoline, Guido Vizzarri op de tweede mandoline, Riccardo Matini op mandola en hijzelf op liuto moderno. Met dit kwartet speelde hij verscheidene concerten in heel Italië, en daardoor werd dit soort ensemble populair. In 1892 won het kwartet de eerste prijs op het Nationaal Concours van Genua, waar de beroemde violist Camillo Sivori voorzitter was. In dezelfde competitie won Munier de gouden medaille als mandoline speler en componist als uitvoerder van zijn "Concerto in Sol Maggiore". In oktober 1909 trad hij op voor koning Vittorio Emanuele III, in het historische kasteel van Sommariva Perno in de provincie Cuneo, hij speelde o.a. de

Actuele berichten op
Twitter

DuyschotConcert

Op
Facebook
te volgen

Duyschot Concerten
Meld u aan als vriend

“Prelude in Re maggiore” en het Mazurka-Concert “A Lei!”. De koning complimenteerde Munier met de uitvoering van de stukken en de buitengewone effecten hij op de mandoline speelde.

In het najaar van 1910 vertrok Munier vertrokken voor een Europese tournee en maakte stops in Marseille en Antwerpen. In Marseille ontmoette hij zijn mandolinist en vriend Laurent Fantauzzi aan wie hij vertelde van zijn plan om een indrukwekkend concert in Florence te organiseren. Helaas heeft hij nooit het evenement gerealiseerd; bij zijn terugkeer naar Florence kreeg hij een onverwachte ziekte en overleed op 10 februari 1911.

Munier trouwde met Luisa De Fonseca, die jong stierf en aan wie hij Elegia opus 148 opdroeg. Hij trouwde vervolgens met Armida Bastianini met wie hij twee dochters, Luisa en Elena had.

Een bijzonder mooi concert! Nelleke en Martine hebben in 2016 hun 25-jarig jubileum als duo! Dat is te horen hoor, zo warm en sprankelend klinken de mandoline, gitaar en theorbe in de handen van het duo! Beide dames en hun instrumenten vullen elkaar aan met hun gezamenlijk bereik en prachtige versmelting van timbres. Ik en naar ik gehoord heb velen met mij zaten op het puntje van onze stoel!

Na afloop werd er gezellig nagepraat door het duo, de burgemeester, de genodigden, bezoekers en het bestuur onder het genot van een lekker glas wijn, geleverd door Vino Amore!

De Duyschot Concerten worden mede mogelijk gemaakt door

Heren- en dameskapsalon Pons

Dorpsstraat 152a, 3342 BE H.I. Ambacht
078-6813131
info@kapsalonpons.nl
www.kapsalonpons.nl

Uilhoorn & Fritse Advocaten

Toulonselaan 1, 3311 LT Dordrecht
Tel.: 078-6392060
info@uilhoorn-fritse.nl
www.uilhoorn-fritse.nl

Wisse Makelaardij B.V.

De Schoof 82, 3341 EB Hendrik-Ido-Ambacht
Tel. 078-6840292
info@wisse.nl
www.wisse.nl

Notariskantoor mr E.J. van Leusden

Burgemeester de Bruïnelaan 5
3331 AB Zwijndrecht
Tel: +31(0)78 6121355
Fax: +31(0)78 6121991
Email: notaris@vanleusden.nl
Web: www.vanleusden.nl

“Christelijke Boek- en Muziekhandel de Kandelaar”

Sint Jorisstraat 10,
2981 GA Ridderkerk.
0180-423698
winkel@de-kandelaar.nl
www.de-kandelaar.nl

Señor Herenkapsalon

Kerkstraat 50,
2951 GK Alblasserdam
078 – 6913700

Wij brengen deze sponsors graag onder uw aandacht!

Volgend Duyschot Concert

Zaterdag 27 februari 2016

16.00 uur

Pieter-Jan Belder
klavecimbel

en

Rémy Baudet
viool

Bestuur van de Stichting Duyschot Concerten

Peter Taams
voorzitter en sponsoring

Els van der Vlies,
secretaris

Jan Visser,
pr en publiciteit
redacteur van de nieuwsbrief

Kees Bax
penningmeester

Anne Margriet ten Hoor
lid